

kravene om mere fritid i stedet for øget produktion og stigende BNP. Økonomiministeren kaldte det i en avis i går for et ufornuftigt valg. For os at se er det tværtimod et godt valg. Det er både fuldt forståeligt og miljømæssigt en gevinst og menneskeligt klogt, hvis mange er begyndt at foretrække mere kvalitetstid sammen med kæresten, børnene, på en uddannelse eller i fritidslivet i stedet for flere penge til biler og en prangende livsstil med stress og udbrændthed som medaljens bagside.

For SF er det vigtigt, at der er en vilje til at prioritere de fælles opgaver i samfundet. Bedre hjemmehjælp og pasningsgaranti i børnehaverne. Kan vi mon stole på de valglofter, regeringen har givet på de områder, i de kommende år, eller vil man fortsætte med at skære så hårdt på kommunerne, at opgaverne ikke kan blive løst?

Hvordan kan man lave et forlig om behandlingsgaranti på sygehusene med den ene hånd, når man med den anden tager pengene væk fra amterne? Det ligner snyd på vægten. Og i den anden ende: Kan vi stole på valgkampens løfter om, at vi nu endelig skal til at spare på forsvaret? I SF deltager vi meget gerne i det.

Det er også vigtigt for os at fastholde en ordentlig linje i miljøpolitikken. Den fyldte meget i de sidste 2 års aftaler med SF. I dette års aftale med de borgerlige er der derimod meget betegnende ingen fremskridt for miljøet. Der er derimod nedskæringer på den kollektive trafik, som vil forværre trafikdelen af vores miljøproblemer, og uklarhed om den kommende energireform, hvor det bliver vigtigt at holde fast i de håndtag, der kan bidrage til at tøjle CO₂-problemerne.

De sidste 2 års finanslovaftaler med SF dokumenterer krystalklart, at der kan laves en anden politik end den nuværende. Der kan laves finanslov på et økonomisk forsvarligt grundlag, der betyder bedre uddannelsesmuligheder, bedre sociale forhold, bedre indsats mod arbejdsløshed, bedre miljøpolitik, kulturpolitiske nyskabelser og bedre byrdefordeling. Ja, selv på et tidspunkt, hvor verdensøkonomien påfører os et behov for en hård økonomisk opbremsning, kan det lade sig gøre at løse opgaven solidarisk, fair og på en måde, der giver gode perspektiver for samfundsudviklingen.

Vi viste det med pinsepakken. Den blev ikke modtaget med glæde alle vegne, for det var en

hård opbremsning, men den var solidarisk og fair i modsætning til det forlig, regeringen nu har lavet.

I efterårets finanslovforhandlinger deltog SF til det sidste og leverede hele vejen igennem veldokumenterede alternativer, så regeringen kunne have lavet en aftale med os, men regeringen valgte en anden vej.

I SF må vi selvfølgelig spørge os selv, om det så giver mening at lade regeringen fortsætte. Vi kender alternativet. En regering ledet af Venstre, der bestemt ikke bliver så tam og venlig, som hr. Anders Fogh Rasmussen med sit nye image gerne vil forsøge at give indtryk af. Vi risikerer grove sociale nedskæringer og en tilbagevenden til Schlüterregeringernes tid med Porscher til de rige og pisk og smalhals til de svage. Vælgerne må spørge sig selv: Hvem tør overlade et samfund til den mand?

På den anden side nytter det jo heller ikke noget, at Socialdemokraterne dalrer videre og laver det ene sorte og meningsløse forlig efter det andet. Derfor skal der lyde en kraftig opfordring til Socialdemokraterne om at tage sig sammen. Der er en vilje til solidaritet i det danske samfund, som vi kan bygge på. Størstedelen af befolkningen ønsker ikke nogen voldsom nedskæring i velfærdssamfundet. De ønsker sig en regering, der kan forsvare og udvikle velfærden på et økonomisk holdbart grundlag, og det burde være venstre side af Folketingssalen, der leverede varen.

SF er klar, så snart Socialdemokraterne har slikket deres sår efter efterårets opgør. Næste års finanslovforlig skal være helt anderledes. Vi skal have social genopretning, vi skal have bedre uddannelsesmuligheder, bedre miljøpolitik, et bedre og mere solidarisk samfund. Bliver der behov for et økonomisk indgreb inden da, så er SF også parat til det. Men vores krav er helt utvetydigt, at det er overklassen, der må betale. Det er dem, der har fået alle gaverne, mens de, der har de laveste indkomster, har fået størsteparten af regningerne.

Jeg vil opfordre Socialdemokraterne til at bruge juleferien på at genlæse deres eget principprogram. Så er der håb om, at det nye år bringer en politisk afklaring, hvor regeringen lægger en anden kurs og samarbejder med os om at få vendt skuden.

SF vil i dag markere sin afstandtagen fra det sorte forlig ved at stemme imod finansloven.